

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **Ing. K. S.**, zastoupeného Mgr. Janem Škopem, advokátem, se sídlem Budějovická 608/108, Praha 4, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích**, se sídlem Lidická 11, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2009, č. j. ZKI - O - 37/171/2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 2. 2010, č. j. 10 Ca 130/2009 - 36,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se stal dne 19. 2. 1976 vlastníkem dvou dílů pozemku parcelní č. 2843/4 a dvou dílů pozemku parcelní č. 2842/1 v katastrálním území Třítim, a to z titulu kupní smlouvy a směnné smlouvy. Na základě těchto smluv byly na listu vlastnictví č. 148 zapsány celé parcely č. 2843/2 a č. 2843/4.

V roce 1985 proběhlo v katastrálním území Třítim nové mapování, kterému předcházelo místní šetření. Platnost nového mapování byla vyhlášena ke dni 2. 12. 1987.

Dne 25. 2. 1998 byla uzavřena kupní smlouva mezi žalobcem jako kupujícím a obcí Žimutice jako prodávajícím. Předmětem smlouvy byl mj. pozemek parcelní č. 3484/3 podle geometrického plánu č. z. 123-35/1997, vyhotoveného dne 19. 12. 1997 a potvrzeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště v Českých Budějovicích (dále jen „Katastrální úřad v Českých Budějovicích“), dne 4. 2. 1998, který vycházel z nového mapování. K zápisu vlastnického práva žalobce k nemovitosti došlo dne 4. 11. 1998 s účinky ke dni vkladu, tj. 1. 6. 1998.

Dne 26. 10. 1998 podal žalobce stížnost, kde uvádí, že tvar a plošný údaj parcel č. 2843/2 a č. 2843/4 neodpovídají geometrickému plánu z roku 1975, který nechal žalobce zpracovat a podle nějž byly sepsány smlouvy v roce 1976. Oprava hranice mezi oběma parcelami byla provedena podle záznamu podrobného měření změn č. 11 a byla oznámena dne 18. 12. 1998.

Proti oznámení o opravě podal žalobce nesouhlas ze dne 12. 1. 1999, kterému Katastrální úřad v Českých Budějovicích vyhověl rozhodnutím ze dne 22. 3. 1999, č. j. OR - 323/1998. Došlo tak k opravě hranice mezi parcelami č. 2843/2, č. 2843/4, č. 2843/5 a parcelou č. 3484/3 podle záznamu podrobného měření změn č. 11, současně byly z takto určených souřadnic lomových bodů parcel spočítány i jejich výměry. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 4. 1999 a zápis do katastru nemovitostí byl proveden dne 24. 3. 1999, kdy byly všechny dotčené parcely evidovány na listu vlastnictví č. 148 ve vlastnictví žalobce.

Žalobce podal dne 19. 3. 2003 další návrh na opravu chyby v údajích katastru nemovitostí. Katastrální úřad v Českých Budějovicích provedl rozhodnutím ze dne 15. 4. 2003, sp. zn. OR - 178/2003 - 301/1, mj. opravu výměry parcely č. 3484/3 ze 432 m² na 410 m² a v souboru geodetických informací byl opraven průběh hranice dotčené parcely, protože bylo zjištěno, že v roce 1987 nebylo dodrženo závazné geodetické a polohové určení této hranice dané plánem č. z. 762-201-227-75. Nesouhlasu žalobce s uvedeným rozhodnutím nebylo vyhověno rozhodnutím Katastrálního úřadu v Českých Budějovicích ze dne 13. 6. 2003, sp. zn. OR - 178/2003 - 301/7, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 9. 2003, č. j. O - 46/304/2003.

Žalobce podal ke Katastrálnímu úřadu v Českých Budějovicích dne 12. 3. 2007 novou žádost o zahájení řízení ve věci opravy chyby podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrálního zákona). Katastrální úřad v Českých Budějovicích v rozhodnutí ze dne 15. 5. 2009, sp. zn. OR - 278/2009 - 301 - 23, dospěl k závěru, že neprovede opravu údajů katastru nemovitostí. Rozhodnutím sp. zn. OR - 278/2009 - 301 - 30 ze dne 24. 6. 2009 nebylo vyhověno nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy.

Rozhodnutím žalovaného č. j. ZKI - O - 37/171/2009 ze dne 10. 6. 2009 bylo rozhodnutí Katastrálního úřadu v Českých Budějovicích sp. zn. OR - 278/2009 - 301 - 30 ze dne 24. 6. 2009 potvrzeno.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného č. j. ZKI - O - 37/171/2009 žalobou ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Krajský soud žalobu zamítl. V odůvodnění svého rozsudku krajský soud uvedl, že k oddělení parcely č. 3484/3 z původní parcely č. 3484 došlo geometrickým plánem č. z. 123-35/97. Z podkladů je krajskému soudu zřejmé, že byly zaměřovány jen nové hranice parcely č. 3484/3, a to východní a západní hranice. Severní hranice je tvořena spojnicemi podrobných bodů parcel č. 2843/2, č. 2843/4 a č. 2843/5, jižní hranice parcely č. 3484/3 spojnicemi podrobných bodů parcel č. 2842/1, č. 2842/3, č. 2842/4, č. 2842/5, č. 2842/6 a č. 2842/7. Krajský soud dále konstatuje, že ve spise je založeno rozhodnutí o opravě chyby ze dne 22. 3. 1999, kdy došlo k opravě průběhu severní hranice parcely č. 3484/3, která tuto parcelu oddělovala od parcel č. 2843/2 a č. 2843/4. Oprava průběhu hranice souvisela s novým mapováním, jehož platnost byla pro dané území vyhlášena ke dni 2. 12. 1987. Podle krajského soudu odpovídají údaje o geometrickém a polohovém určení hranice parcely č. 3484/3 grafickému operátu a opravě chyby z roku 1999, údaj o geometrickém a polohovém určení pozemku je proto veden zcela v souladu s listinami založenými u katastrálního úřadu.

Námítce žalobce, že parcela č. 3484/3 byla do 4. 11. 1998 ve vlastnictví prodávajícího, tj. obce Žimutice, krajský soud nepřisvědčil a uvedl, že na základě § 2 odst. 3 zákona

č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných práv k nemovitostem, ve znění novel, účinky vkladu vznikají ke dni, kdy byl návrh na vklad doručen katastrálnímu úřadu. Žalobce se tak podle hodnocení krajského soudu stal vlastníkem parcely č. 3484/3 ke dni 1. 6. 1998, daná parcela začala existovat právě od tohoto data, v roce 1999 bylo tedy možné provádět opravy údaje o této parcele. Krajský soud v této souvislosti odkazuje na § 8 odst. 1 katastrálního zákona, podle kterého má katastrální úřad povinnost opravit chybu způsobenou zřejmým omylem i bez návrhu. Podle krajského soudu se nepoužije § 8 odst. 2 katastrálního zákona, protože tu v minulosti nedošlo k opravě chyby, která vznikla nesprávností v listinách sloužících jako podklad pro zápis do katastru nemovitostí.

Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku dále konstatuje, že katastrální úřad při rozhodování o opravě chyby podle § 8 katastrálního zákona nikterak nerozhodoval o existenci a rozsahu vlastnického práva žalobce. Krajský soud poznamenává, že oprava chyby v katastru spočívající ve zmenšení výměry parcely č. 3484/3 byla spojena s opravou, tj. zvětšením, výměry dalších parcel, které jsou ve vlastnictví žalobce a podle výkazu výměr založených ve spise rozsah pozemkového vlastnictví žalobce v dané lokalitě zůstává stále stejný.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností s odkazem na § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., správního řádu soudního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve které namítá, že žalovaný ve svém rozhodnutí ani soud ve svém rozsudku neuvádějí geometrické určení parcely č. 3484/3 uvedené v listinách a v katastru nemovitostí, čímž fakticky dle stěžovatele nereagují na návrh a žalobu. Stěžovatel dále konstatuje, že parcela č. 3484/3 byla vytvořena geometrickým plánem č. z. 123-35/97 ze dne 19. 12. 1997 na základě podrobných bodů, které uvádí stěžovatel v kasační stížnosti, a že od zápisu závazných údajů do katastru nemovitostí nedošlo k opravě těchto listin založených ve sbírce listin. Podle stěžovatele platnost údajů v uvedených listinách nebyla zpochybněna, takže zamítnutím návrhu žalovaným a zamítnutím žaloby krajským soudem došlo k omezení stěžovatelova vlastnického práva, popř. fakticky k vyvlastnění části této nemovitosti, což je v přímém rozporu s čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Stěžovatel nesdílí názor krajského soudu, že údaje o geometrickém a polohovém určení parcely č. 3484/3 odpovídají grafickému operátu a rozhodnutí o opravě chyby ze dne 22. 3. 1999, tento názor krajského soudu je podle stěžovatele v rozporu s listinami založenými ve sbírce listin a právě rozhodnutí o opravě chyby ze dne 22. 3. 1999 založilo nesoulad mezi listinami ve sbírce listin. Podle stěžovatele hranice parcely č. 3484/3 nemohou odpovídat grafickému operátu, v době platnosti grafického operátu parcela č. 3484/3 neexistovala, protože byla součástí parcely č. 2842/1 PK a v době vytvoření parcely č. 3484/3 již dlouhou dobu neplatil grafický operát.

Stěžovatel v kasační stížnosti dále uvádí, že žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 6. 10. 2009 konstatuje, že oprava hranic parcely č. 3484/3 byla provedena rozhodnutím ze dne 22. 3. 1999, č. j. OR - 323/1998, a namítá, že v uvedeném rozhodnutí není uvedeno, k jaké opravě geometrického určení parcely č. 3484/3 došlo a které lomové body byly opraveny. Stěžovatel je názoru, že rozhodnutí ze dne 22. 3. 1999, č. j. OR - 323/1998, je nicotné, protože odporuje listinám založeným ve sbírce listin a právním předpisům, které stanovují možný způsob opravy chyby, kdy stěžovatel odkazuje na § 8 katastrálního zákona. Stěžovatel následně uvádí, že se dá usuzovat na nicotnost uvedeného rozhodnutí také proto, že stěžovatelovo podání, které vedlo v roce 1999 k opravě chyby, došlo katastrálnímu úřadu dne 26. 10. 1998, tedy v době, kdy ještě nebyla parcela č. 3484/3 zaevidována v katastru nemovitostí, takže podle stěžovatele o ní nemohlo být rozhodováno.

Ve svém vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný uvádí, že sbírka listin je soubor dokumentů, které postupně dokládají důvody zápisu všech údajů v katastru. Stěžovatel

podle názoru žalovaného vyžaduje, aby se listiny ve sbírce listin „průběžně aktualizovaly“ podle předkládaných listin, obzvláště v případech opravy chyby. Žalovaný považuje za nemyslitelné, aby se původní listiny ve sbírce listin opravovaly kdykoli podle dalších skutečností. Žalovaný má za to, že provedenou opravou hranice parcely došlo ke změně údajů původní kupní smlouvy, přesněji řečeno údajů geometrického plánu č. z. 123-35/97, který je její nedílnou součástí, to podle žalovaného ovšem neznamená, že údaje v katastru jsou nezákonné. Námitku stěžovatele, že došlo k vyvlastnění, považuje žalovaný za nepodloženou, protože byla opravována hranice mezi parcelami téhož vlastníka. Žalovaný dále uvádí, že katastrální úřad vychází při opravách chyb vždy z údajů, které jsou platné v době provádění opravy chyby, resp. rozhodování o ní. Tím, že katastrální úřad rozhodoval o opravě hranic po provedení vkladu, rozhodoval podle mínění žalovaného o téže parcele.

Stěžovatel byl účastníkem řízení před krajským soudem, ze kterého vzešlo pravomocné rozhodnutí, takže je podle § 102 s. ř. s. osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, a kasační stížnost podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podmínka povinného zastoupení právním zástupcem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. je také splněna. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou námitku stěžovatele, že žalovaný ve svém rozhodnutí ani soud ve svém rozsudku neuvádějí geometrické určení parcely č. 3484/3 uvedené v listinách a v katastru nemovitostí, čímž fakticky dle stěžovatele nereagují na návrh a žalobu. Ze samotného faktu, že v rozsudku krajský soud neuvedl geometrické určení, zřejmě pomocí výčtu podrobných bodů, jejichž spojnice je hranicí pozemku, se nedá vyvodit, že by krajský soud nereagoval na žalobu. Podle hodnocení Nejvyššího správního soudu popis hranic parcely č. 3484/3 pomocí parcel, se kterými uvedená parcela sousedí, případně použití pojmů jako „severní hranice parcely“, je dostatečně srozumitelný a precizní, z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu jednoznačně plyne, že na žalobu dostatečně reagoval, k jakým skutkovým zjištěním dospěl a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil.

Nejvyšší správní soud nemohl přisvědčit stěžovateli v tom, že parcela č. 3484/3 byla vytvořena geometrickým plánem č. z. 123-35/97 ze dne 19. 12. 1997 na základě podrobných bodů, které uvádí stěžovatel v kasační stížnosti, a že od zápisu závazných údajů do katastru nemovitostí nedošlo k opravě těchto listin založených ve sbírce listin. Stěžovatel v této souvislosti poukazuje mj. na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 58/2005 - 125 ze dne 8. 8. 2006 a usnesení zvláštního senátu zřízeného dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, č. j. Konf 30/2007 - 9 ze dne 11. 11. 2008, podle nichž institut opravy v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů v katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Stěžovatel se domáhá toho, aby průběh hranice parcely č. 3484/3 byl uveden do souladu s jeho vymezením v geometrickém plánu č. z. 123-35/1997. Podle hodnocení Nejvyššího správního soudu by se tímto postupem ovšem katastrální operát dostal do rozporu s jinými listinami založenými ve sbírce listin, nikoli do souladu s nimi. Souladnost katastrálního operátu je třeba srovnávat vždy s listinami, na jejichž základě došlo k zápisu údajů do katastru nemovitostí. V daném konkrétním případě tedy ze spisu plyne, že k oddělení parcely č. 3484/3 z parcely č. 3484 došlo na základě geometrického plánu č. z. 123-35/1997, kdy byly zaměřovány pouze nové hranice parcely č. 3484/3, šlo o východní a západní hranici. Podkladem,

který dokumentuje geodetické zaměření v terénu, byl záznam podrobného měření změn č. 123. Následně došlo k opravě severní hranice parcely č. 3484/3, protože bylo zjištěno, že v roce 1987 nebylo dodrženo závazné geodetické a polohové určení této hranice dané plánem č. z. 762-201-227-75, byl tedy opraven zákres odpovídající části hranice v katastrální mapě. Tato oprava vyplývá z rozhodnutí Katastrálního úřadu v Českých Budějovicích ze dne 15. 4. 2003, sp. zn. OR - 178/2003 - 301/1, které bylo potvrzené rozhodnutím Katastrálního úřadu v Českých Budějovicích ze dne 13. 6. 2003, sp. zn. OR - 178/2003 - 301/7, a rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 9. 2003, č. j. O - 46/304/2003. Pro určení severní hranice parcely č. 3484/3 je směřodátne rozhodnutí Katastrálního úřadu v Českých Budějovicích ze dne 15. 4. 2003, sp. zn. OR - 178/2003 - 301/1, kterým byl opraven její zákres v katastrální mapě. Nejvyšší správní soud se tedy plně ztotožňuje s názorem krajského soudu v tom smyslu, že údaje o geometrickém a polohovém určení hranice parcely č. 3484/3 odpovídají listinám založeným u katastrálního úřadu. Nejvyšší správní soud na tomto místě odkazuje na svůj rozsudek ze dne 29. 4. 2008, č. j. 5 As 46/2006 - 171 (dostupný na www.nssoud.cz), kde se Nejvyšší správní soud zcela ztotožnil s názorem Městského soudu v Praze, že „*účelem řízení vedeného z důvodů definovaných v § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, je uvedení údajů zapsaných v katastru nemovitostí do souladu s obsahem listin, na jejichž základě byly tyto údaje zapsány*“. Právě citovaný rozsudek tedy upřesňuje, s jakými listinami ve sbírce zákonů má být posuzován soulad. Výše uvedená rozhodnutí, na něž stěžovatel v kasační stížnosti odkázal (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2005 - 125, publikovaný pod č. 986/2006 Sb. NSS, usnesení zvláštního senátu zřízeného dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 11. 11. 2008, č. j. Konf 30/2007 - 9, dostupné na www.nssoud.cz), se vyslovují k účelu institutu opravy chyb, kdežto citovaná pasáž rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 46/2006 - 171 se vyjadřuje k tomu, se kterými listinami je třeba hledat shodu - podle Nejvyššího správního soudu je proto přílehavější v dané souvislosti vycházet právě primárně ze závěrů rozsudku č. j. 5 As 46/2006 - 171.

Změna severní hranice parcely č. 3484/3 nebyla provedena geodetickým plánem č. z. 123-35/97, ale rozhodnutím Katastrálního úřadu v Českých Budějovicích ze dne 15. 4. 2003, sp. zn. OR - 178/2003 - 301/1, které nebylo opravováno, takže není na místě postup podle § 8 odst. 2 katastrálního zákona, který opravu chybného údaje v katastru, jenž vznikl nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, spojuje s opravou těchto listin. V tomto světle je rovněž formulováno odůvodnění rozsudku krajského soudu.

Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s námitkou stěžovatele, že zamítnutím žaloby došlo fakticky k vyvlastnění části jeho nemovitosti. Zcela v souladu s odůvodněním rozsudku krajského soudu Nejvyšší správní soud konstatuje, že s opravou (zmenšením) výměry parcely č. 3484/3 byla spojena oprava (zvětšení) výměry jiných parcel ve vlastnictví stěžovatele, takže rozsah pozemkového vlastnictví stěžovatele zůstal nezměněn.

Nejvyšší správní soud se nezabýval stěžovatelovými námitkami, které směřovaly proti rozhodnutí Katastrálního úřadu v Českých Budějovicích ze dne 22. 3. 1999, č. j. OR - 323/1998. Toto rozhodnutí nebylo napadeno žalobou ke krajskému soudu, jde tedy o námitky, které stěžovatel uplatňuje proti jinému rozhodnutí, než kterého se týkal přezkum ze strany krajského soudu, čímž také krajský soud zcela správně v odůvodnění svého rozsudku osvětluje, proč se nezabýval námitkami proti tomuto rozhodnutí. Účelem kasační stížnosti je přezkoumat rozhodnutí krajského soudu, nebylo-li uvedené rozhodnutí katastrálního úřadu předmětem přezkumu ze strany krajského soudu, je bezpředmětné zabývat se v řízení o kasační stížnosti námitkami stěžovatele směřujícími proti takovému rozhodnutí katastrálního úřadu.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. To by náleželo žalovanému. Protože však žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by mu vznikly a jež by překročily náklady jeho běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že ani žalovanému, přestože měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nenáleží.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. září 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu